

UPDATE

HANDHAVING EN OPENBARE ORDE

juli | augustus_2023

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

Franc Pommer

Advocaat
024 - 382 83 89
f.pommer@hekkelman.nl

1. Functioneel ouderschap. Overtreder. Laten gebruiken door eigenaren perceel. Drijver van de inrichting.

[ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2705](#)

Planregels bepalen dat ook laten gebruiken in strijd is met BP. Eigenaren overtreder. Niet vereist dat overtreding zelf fysiek is begaan. Vanaf sleuteloverdracht kon appellant beschikken over percelen en kon daarna als eigenaar van het strijdige gebruik van de percelen op de hoogte zijn. College niet voldoende gemotiveerd dat appellant als drijver van de inrichting en overtreder van de milieuvoorschriften kan worden aangemerkt. Vonnis kantonrechter, waarin is geoordeeld dat op grond van de huurovereenkomsten de curator in het faillissement niet kan worden opgedragen om gehuurde bij einde huurovereenkomst leeg op te leveren, leidt niet tot een ander oordeel. Dat heeft geen betekenis voor de bestuursrechtelijke vraag of appellant als drijver van de inrichting kan worden aangemerkt. Dat wordt aan de hand van de feitelijke situatie vastgesteld.

[lees verder...](#)

2. Handhavingsverzoek onvoldoende concreet. Rb heeft zich bij beoordeling beroep terecht beperkt tot overtredingen die appelland in handhavingsverzoek én in bezwaar nadrukkelijk aan de orde heeft gesteld en in beroep heeft bestreden.

[ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2695](#)

Appelland heeft in stukken in algemene zin naar eerdere handhavingsverzoeken verwezen. Dit betekent niet dat de inhoud van die verzoeken daarmee onderdeel van de procedures is geworden.

[lees verder...](#)

3. Wet Bibob. Betrekken lasten onder dwangsom wegens overtredingen van de Wabo en samenhang met aangevraagde omgevingsvergunning bouwen.

[ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2613](#)

[appelland] heeft niet bestreden dat, zoals in het advies van het Landelijk Bureau Bibob is opgenomen, aan hem lasten onder dwangsom zijn opgelegd voor overtredingen wegens handelen in strijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vanwege illegale huisvesting van arbeidsmigranten. Uit het door [appelland] ingediende bedrijfsplan blijkt dat hij de Molen-Inn (eveneens) wil gebruiken voor het huisvesten van arbeidsmigranten. Daarom is aan het samenhang-vereiste voldaan.

[lees verder...](#)

4. Boetebesluit UWV is evident onredelijk. Verlaging.

[CRvB 19 juli 2023, ECLI:NL:CRVB:2023:1363](#)

Uitspraak Grote Kamer na conclusie. De Raad volgt de AG in zijn conclusie dat de (overeenkomstige) toepassing van artikel 4:6 Awb op verzoeken om heroverweging van definitief geworden besluiten betekent dat het "evident-onredelijk"-criterium ook geldt voor boetebesluiten.

[lees verder...](#)

5. Bekendmaking LOB aan niet-overtreder. Bekendmaking in orde, maar toch zou kunnen worden geoordeeld dat besluit onrechtmatig was, omdat bedrijf ten onrechte is aangeschreven als overtreder.

[ABRvS 19 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2779](#)

Dat het overtreederschap niet hoeft te worden bewezen, laat onverlet dat een aangeschrevene kan opkomen tegen een (onterechte) aanschrijving als overtreder. Als bedrijf wel rechtgebende zou zijn als bedoeld in artikel 5:24 lid 3 Awb dan doet dat niet af aan bedoelde onrechtmatigheid van het besluit.

[lees verder...](#)

6. 13b Opiumwet. Aanwezigheid lachgasflessen. Sluiting horeca-inrichting. Intrekking exploitatie-, Alcoholwet- en aanwezigheidsvergunning.

[Rb Den Haag 19 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:11154](#)

Sluiting op grond van artikel 13b van de Opiumwet noodzakelijk en niet onevenwichtig in verband met het aantreffen van lachgasflessen in de opslagruimten van de horeca-inrichting die niet voor bezoekers toegankelijk waren. Ook is de burgemeester bevoegd om de exploitatie-, Alcoholwet- en aanwezigheidsvergunning in te trekken.

[lees verder...](#)

7. Wet Bibob. Vermelden civielrechtelijke veroordeling op grond van bestuurdersaansprakelijkheid in Bibob-vragenformulier.

[Gerechtshof Hof Arnhem-Leeuwarden 18 juli 2023, ECLI:NL:GHARL:2023:6140](#) en [ECLI:NL:GHARL:2023:6141](#)

Een civielrechtelijke veroordeling op grond van bestuurdersaansprakelijkheid van (indirect) aandeelhouder/bestuurder van inschrijver hoeft niet te worden gemeld in het Bibob-formulier betreffende overheidsopdrachten (onder vraag 4J en 5D).

[lees verder...](#)

8. 13b Opiumwet. Verwijtbaarheid. Controleverplichting eigenaar/verhuurpand op drugshandel-/attributen.

[ABRvS 19 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2774](#)

Feit dat [appellant] niet betrokken is geweest bij de hennepkwekerij en de aangetroffen hennep, betekent niet dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt. [appellant] kende de huurders bij het aangaan van de huurovereenkomst niet. Gelet op de verklaring van Budget House, had [appellant] moeten controleren of de huurders voldoende inkomsten hadden om de huur te kunnen voldoen. Ook is van belang dat [appellant] op het moment dat hij de hennepkwekerij heeft aangetroffen in de woning, niet meteen de politie hierover heeft ingelicht.

[lees verder...](#)

9. Clustering overtredingen. Onvoldoende samenhang.

[ABRvS 16 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3140](#)

Eén dwangsom koppelen aan meerdere overtredingen toegestaan. In dit geval onvoldoende samenhang voor clustering.

[lees verder...](#)

10. Mede-eigenaar aangrenzend perceel belanghebbend, ondanks 10 km afstand tot woning.

[ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3294](#)

Hoewel mede-eigenaar op 10 km afstand van het perceel woont, heeft hij als mede-eigenaar van het aangrenzende perceel een rechtstreeks betrokken belang in de zin van artikel 1:2 lid 1 Awb bij de handhaving tegen appellante.

[lees verder...](#)

11. 13b Opiumwet. Sluiting stashlocatie coffeeshop. Geen uitzondering sluitingsbevoegdheid vanwege achterdeurproblematiek.

[ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3293](#)

Artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet kent geen uitzondering voor het aanhouden van een handelsvoorraad softdrugs voor een coffeeshop. Dat sommige strafrechters geen straf opleggen voor extern aangehouden handelsvoorraden voor coffeeshops, laat onverlet dat het aanhouden van dergelijke voorraden niet is toegestaan en dat de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet bevoegd is dergelijke illegale situaties te herstellen. De bestuursrechtelijke herstelbevoegdheid kan niet op één lijn worden gesteld met, en staat los van, de bevoegdheid van het OM om een verdachte strafrechtelijk te vervolgen, dan wel de bevoegdheid van de strafrechter om een verdachte, na een bewezenverklaring, een straf op te leggen.

[lees verder...](#)

12. Wet tijdelijk huisverbod. Huisverbod vanwege ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van partner en minderjarige kinderen. Toetsingskader rechter en eisen huisverbod.

[ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3322](#)

Geldt huisverbod nog op de dag waarop de rechter uitspraak doet, moet de rechter bezien of zich na de oplegging van het huisverbod feiten of omstandigheden hebben voorgedaan waaruit blijkt dat de dreiging van gevaar of het vermoeden daarvan zich ten tijde van de beoordeling niet langer voordoet, zodat het niet gerechtvaardigd is het huisverbod te laten voortduren. De rechter moet, in het bijzonder gedurende de eerste tien dagen dat het huisverbod geldt, terughoudend zijn met het aanwenden van zijn bevoegdheid om dat verbod op te heffen. De periode van tien dagen dient ertoe om (i) de veiligheid van andere personen waarmee de uithuisgeplaatste het huishouden deelt te beschermen (ii) hulpverlening de mogelijkheid te bieden om contact op te nemen met het slachtoffer en de uithuisgeplaatste om te bekijken of hulpverlening een bijdrage kan leveren aan beëindiging van het huiselijk geweld en (iii) de situatie goed te kunnen inschatten om toekomstig geweld te kunnen voorkomen.

[lees verder...](#)

PLATFORM

Handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

[lees verder...](#)

1. Functioneel daderschap. Overtreder. Laten gebruiken door eigenaren perceel. Drijver van de inrichting.

ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2705

Planregels bepalen dat ook laten gebruiken in strijd is met BP. Eigenaren overtreder. Niet vereist dat overtreding zelf fysiek is begaan. Vanaf sleuteloverdracht kon appellant beschikken over percelen en kon daarna als eigenaar van het strijdige gebruik van de percelen op de hoogte zijn. College niet voldoende gemotiveerd dat appellant als drijver van de inrichting en overtreder van de milieuvoorschriften kan worden aangemerkt. Vonnis kantonrechter, waarin is geoordeeld dat op grond van de huurovereenkomsten de curator in het faillissement niet kan worden opgedragen om gehuurde bij einde huurovereenkomst leeg op te leveren, leidt niet tot een ander oordeel. Dat heeft geen betekenis voor de bestuursrechtelijke vraag of appellant als drijver van de inrichting kan worden aangemerkt. Dat wordt aan de hand van de feitelijke situatie vastgesteld.

“12.4. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat [appellant sub 1] na de inwerkingtreding van het op 6 juli 2017 vastgestelde bestemmingsplan artikel 3.5.1, aanhef en onder l en m, en artikel 6 van dat plan heeft overtreden. [appellant sub 1] is eigenaar van de betrokken percelen en had deze verhuurd aan BM. Op 27 januari 2017 zijn door de curator de sleutels aan [appellant sub 1] overhandigd en de huurovereenkomst is per 3 november 2018 door de curator opgezegd. In de periode dat [appellant sub 1] eigenaar/verhuurder was geldt dat hij als overtreder van het bestemmingsplan kan worden aangemerkt omdat hij de percelen liet gebruiken in strijd met dat plan. Artikel 6 van de planregels bepaalt namelijk dat ook het laten gebruiken van een perceel in strijd met artikel 3.5.1, aanhef en onder l en m, in strijd is met het bestemmingsplan. Om die reden kan [appellant sub 1] in dit geval ook als overtreder worden aangemerkt. Anders dan [appellant sub 1] betoogt, is dan

duis niet vereist dat hij de overtreding zelf fysiek heeft begaan. Dat is volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling alleen anders als [appellant sub 1] aannemelijk maakt dat hij niet wist en niet kon weten dat de percelen aldus werden gebruikt (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 9 januari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BY7996). [appellant sub 1] heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij niet wist en niet kon weten van het gebruik van de gronden voor opslag van (gevaarlijke) afvalstoffen. Vanaf het moment van sleuteloverdracht op 27 januari 2017 kon [appellant sub 1] immers beschikken over de betreffende percelen en daarna kon hij, mede in aanmerking genomen de hierna onder 16.4 geduide nadere feitelijke omstandigheden, als eigenaar van het met het plan strijdige gebruik van deze percelen op de hoogte zijn.

12.5. Voor zover [appellant sub 1] betoogt dat het college de curator had moeten aanschrijven om de afvalstoffen op te ruimen, leidt dit betoog er niet toe dat [appellant

sub 1] ten onrechte als overtreder is aangemerkt. Dat er mogelijk meerdere overtreders zijn aan te wijzen, is voor de beoordeling of [appellant sub 1] terecht is aangemerkt als overtreder namelijk niet van belang. Gelet op de in 12.1 weergegeven redenen van de gemeenteraad om de voorheen voor de percelen geldende functieaanduiding “specifieke vorm van bedrijf - recycling edelmetalen” te verwijderen, wordt [appellant sub 1] ook niet gevolgd in zijn stelling dat het bestemmingsplan alleen is vastgesteld om hem te benadelen.

Anders dan [appellant sub 1] betoogt, leidt de omstandigheid dat er ten tijde van de oplegging van de last onder bestuursdwang nog steeds een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu van kracht was, niet tot een ander oordeel. Deze vergunning leidt er namelijk niet toe dat de opslag van afvalstoffen ook ingevolge het bestemmingsplan is toegestaan.

12.6. De Afdeling overweegt over het beroep van [appellant sub 1] op het overgangsrecht het volgende. In artikel 12.3, eerste lid, van de regels van het bestemmingsplan is bepaald dat het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet. In het vierde lid van deze bepaling staat dat lid 12.3.1 niet van toepassing is op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsregels van dat bestemmingsplan.

Het bestemmingsplan is op 6 juli 2017 vastgesteld en na afloop van de beroepstermijn in werking getreden en onherroepelijk geworden. Op de peildatum voor het ge-

bruiksovergangsrecht waren de recyclingactiviteiten van BM al sedert september 2016 beëindigd en bestond er geen concrete intentie tot het hervatten van recyclingactiviteiten. Ingevolge artikel 4.1, aanhef en onder a en t, van het voorheen geldende bestemmingsplan waren de percelen bestemd voor “het uitoefenen van bedrijfsmatige activiteiten die staan vermeld in de categorieën 1 tot en met 2 van de Lijst van bedrijfsactiviteiten” en “uitsluitend ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - recycling metalen’, een recyclingbedrijf wat edelmetalen recyclet”. In artikel 23 van dat plan is bepaald dat het verboden is de in de artikelen 3 tot en met 20 bedoelde gronden en bouwwerken te gebruiken en/of te doen en/of te laten gebruiken en/of in gebruik te geven op een wijze of tot een doel strijdig met de aan de grond gegeven bestemming, zoals die nader is aangeduid in de bestemmingsomschrijving. De percelen hadden ingevolge het voorheen geldende bestemmingsplan dus de specifieke bedrijfsbestemming recycling edelmetalen. De Afdeling stelt vast dat die bestemming niet het zelfstandige, dus los van de toegestane bedrijfsmatige activiteit van recyclen van edelmetalen opslaan, of opgeslagen houden, van afvalstoffen omvat. Voorts waren ingevolge het plan op de percelen weliswaar bedrijfsmatige activiteiten die staan vermeld in de categorieën 1 tot en met 2 van de Lijst van bedrijfsactiviteiten toegestaan, maar daarin is de zelfstandige opslag c.q. het zelfstandig opgeslagen houden van afvalstoffen niet opgenomen. Anders dan [appellant sub 1] betoogt, heeft de rechtbank dus terecht geoordeeld dat het college de opslag van (gevaarlijke) afvalstoffen die niet langer plaatsvond in het kader van een bedrijf dat edelmetalen recyclet, terecht in strijd met het voorheen geldende bestemmingsplan heeft geacht. De

recyclingactiviteiten zijn na het faillissement van het recyclebedrijf van BM in september 2016 niet meer opgestart en niet is gebleken dat nadien nog de intentie bestond tot het hervatten van recyclingactiviteiten. Omdat het los van de bedrijfsactiviteit “recycling (edel)metalen” opslaan van afvalstoffen reeds in het vorige bestemmingsplan niet was toegestaan, kan [appellant sub 1] geen beroep doen op het overgangsrecht van het geldende bestemmingsplan.

De rechtbank heeft verder terecht geoordeeld dat uit het voorgaande volgt dat [appellant sub 1] ook geen beroep kan doen op het overgangsrecht van het voorheen geldende bestemmingsplan. Uit artikel 29.2, onder a, van de planregels volgt dat daarvoor is vereist dat het gebruik voor uitsluitend opslag van afval zonder een recyclingbedrijf al bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het in 2012 vastgestelde vorige plan. Aan de voorwaarde is echter niet voldaan.

12.7. Gelet op het voorgaande mocht het college [appellant sub 1] aanmerken als overtreder van het bestemmingsplan. Het betoog slaagt niet. (...)

16.4. De Afdeling overweegt dat de curator als beheerder van de boedel van BM vanaf het moment van faillietverklaring van BM op 20 september 2016 verantwoordelijk is voor de uit de milieuwetgeving voortvloeiende verplichtingen van dit bedrijf (vergelijk de uitspraken van de Afdeling van 9 mei 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BA4703, en 13 februari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ1261). Dat betekent dat de curator verplicht is om de aan BM verleende omgevingsvergunningen na te leven. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de curator daartoe gehouden is en zich niet eenzijdig aan die verantwoor-

delijkheid kan onttrekken. In dit geval doet zich echter de vraag voor of de nalevingsverplichting van de curator is overgegaan op [appellant sub 1], zoals het college betoogt.

In dat kader stelt de Afdeling voorop dat aan de hand van de feiten en omstandigheden van het geval wordt vastgesteld wie als drijver van de inrichting moet worden aangemerkt (zie bijvoorbeeld de uitspraken van de Afdeling van 26 oktober 2005, ECLI:NL:RVS:2005:AU5007, 30 juni 2020: ECLI:NL:RVS:2010:BM9667, en 21 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2826). Vaststaat dat de curator op 27 januari 2017 aan [appellant sub 1] op diens verzoek de sleutels van het gehuurde heeft overgedragen. [appellant sub 1] heeft echter steeds duidelijk gemaakt dat hij niet als nieuwe drijver van de inrichting aangemerkt wil worden en dat de curator zich niet eenzijdig aan zijn verplichtingen als beheerder van de boedel kan onttrekken. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het college niet voldoende deugdelijk heeft gemotiveerd dat [appellant sub 1] als drijver van de inrichting en overtreder van de milieuvoorschriften kan worden aangemerkt. Het vonnis van 29 mei 2018 van de kantonrechter, waarin is geoordeeld dat op grond van de huurovereenkomsten de curator in het faillissement van BM niet kan worden opgedragen om het gehuurde bij het einde van de huurovereenkomst leeg op te leveren, leidt niet tot een ander oordeel. Dat heeft geen betekenis voor de bestuursrechtelijke vraag of [appellant sub 1] als drijver van de inrichting kan worden aangemerkt. Dat wordt zoals hiervoor overwogen aan de hand van de feitelijke situatie vastgesteld. Om dezelfde reden kan uit de melding van overdracht tenaamstelling van de vergunningen op grond van artikel 2.25, tweede lid, van de Wabo, die op 11 april 2017

door de curator is gedaan en op 23 mei 2017 door het college is geaccepteerd, op zichzelf niet worden afgeleid wie de drijver van de inrichting is."

2. Handhavingsverzoek onvoldoende concreet. Rb heeft zich bij beoordeling beroep terecht beperkt tot overtredingen die appellant in handhavingsverzoek én in bezwaar nadrukkelijk aan de orde heeft gesteld en in beroep heeft bestreden.

ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2695

Appellant heeft in stukken in algemene zin naar eerdere handhavingsverzoeken verwezen. Dit betekent niet dat de inhoud van die verzoeken daarmee onderdeel van de procedures is geworden.

“Omvang van het handhavingsverzoek
4. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het college zijn verzoek om handhaving te beperkt heeft opgevat. Volgens [appellant] had zijn verzoek om handhaving ook betrekking op de woning aan de Jan [locatie 4]. De oppervlakte van deze woning is volgens [appellant] te groot en de kelder te diep. Hij wijst daarbij op de maximale afmetingen zoals opgenomen in het Masterplan Herenweg en het bestemmingsplan “Nieuw Calslagen 2016”.

4.1. [appellant] is in zijn handhavingsverzoek en in het bezwaarschrift onvoldoende concreet geweest over een door hem bedoelde overtreding op het perceel [locatie 4]. De rechtbank heeft zich daarom in de beoordeling van het beroep van [appellant] terecht beperkt tot die overtredingen die [appellant] in zijn handhavingsverzoek én in bezwaar nadrukkelijk aan de orde heeft gesteld en die hij in beroep heeft

bestreden. Een overtreding op het perceel [locatie 4] is daar geen onderdeel van. Dat [appellant] in zijn stukken in algemene zin naar eerdere verzoeken om handhaving heeft verwezen, betekent niet dat de inhoud van die verzoeken daarmee onderdeel van de procedures is geworden, waarop de thans aanhangig zijnde hoger beroepsprocedure betrekking heeft. Overigens is voor de bouw van de woning op het perceel de [locatie 4] een omgevingsvergunning verleend en is tussen partijen niet in geschil dat de aldaar aanwezige woning overeenkomstig die vergunning is gebouwd. In zoverre zou het college dus ook niet bevoegd zijn geweest om handhavend op te treden ten aanzien van de volgens [appellant] ten opzichte van het Masterplan en het bestemmingsplan afwijkende maatvoering van die woning.

Het betoog slaagt niet.”

3. Wet Bibob. Betrekken lasten onder dwangsom wegens overtredingen van de Wabo en samenhang met aangevraagde omgevingsvergunning bouwen.

ABRvS 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2613

[appellant] heeft niet bestreden dat, zoals in het advies van het Landelijk Bureau Bibob is opgenomen, aan hem lasten onder dwangsom zijn opgelegd voor overtredingen wegens handelen in strijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vanwege illegale huisvesting van arbeidsmigranten. Uit het door [appellant] ingediende bedrijfsplan blijkt dat hij de Molen-Inn (eveneens) wil gebruiken voor het huisvesten van arbeidsmigranten. Daarom is aan het samenhang-vereiste voldaan.

“3. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het vermoeden bestond dat hij ter verkrijging van de omgevingsvergunning valsheid in geschrifte heeft gepleegd. Hij is immers voordat het besluit werd genomen door de strafrechter hiervan vrijgesproken. Verder betoogt [appellant] dat de eerder aan hem opgelegde (preventieve) lasten onder dwangsom buiten beschouwing gelaten hadden moeten worden omdat die niet samenhangen met deze omgevingsvergunning.

Beoordeling

4. [appellant] heeft niet bestreden dat, zoals in het advies van het Landelijk Bureau Bibob van 29 oktober 2019 is opgenomen, de gemeente Someren aan hem lasten onder dwangsom heeft opgelegd voor overtredingen tussen 14 juni 2017 en 1 februari 2018 en tussen 29 augustus 2018 en 26 september 2019. Het betrof handelen in strijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, door meer dan de toegestane vier arbeidsmigranten te huisvesten in een woning. Het college heeft zich redelijkerwijs op het

standpunt kunnen stellen dat er samenhang bestaat tussen deze overtredingen in de gemeente Someren waarvoor dwangsommen zijn opgelegd en de aanvraag die nu aan de orde is. Dat [appellant] er ook voor kan kiezen om De Molen-Inn te gebruiken om anderen dan arbeidsmigranten onderdak te bieden en dat hij het hotel ook zou kunnen verhuren en het dan niet zelf exploiteert, staat er niet aan in de weg dat hij er ook voor kan kiezen om daar arbeidsmigranten te huisvesten. Bovendien blijkt uit het door [appellant] ingediende bedrijfsplan dat hij de Molen-Inn wil gebruiken voor het huisvesten van arbeidsmigranten. Daarom is aan het in artikel 3, derde lid, aanhef onder a, van de Wet Bibob opgenomen samenhang-vereiste voldaan. Alleen al hierom heeft het college de aanvraag van [appellant] voor een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.20, eerste lid, van de Wabo mogen afwijzen. De Afdeling komt daarom niet toe aan de beoordeling van de weigeringsgrond die is gebaseerd op artikel 3, zesde lid van de Wet Bibob.

5. Het betoog slaagt niet.”

4. Boetebesluit UWV is evident onredelijk. Verlaging.

CRvB 19 juli 2023, ECLI:NL:CRVB:2023:1363

Uitspraak Grote Kamer na conclusie (CRvB 16 december 2022, ECLI:NL:CRVB:2022:2623). De Raad volgt de AG in zijn conclusie dat de (overeenkomstige) toepassing van artikel 4:6 Awb op verzoeken om heroverweging van definitief geworden besluiten betekent dat het “evident-onredelijk”-criterium ook geldt voor boetebesluiten.

4.4.2. De aan de AG gevraagde conclusie gaat over de weigering om terug te komen van het besluit waarbij aan appellant een boete is opgelegd (boetebesluit). De Raad stelt voorop dat hij de AG volgt in zijn conclusie dat de (overeenkomstige) toepassing van artikel 4:6 van de Awb op verzoeken om heroverweging van definitief geworden besluiten betekent dat het “evident-onredelijk”-criterium ook geldt voor boetebesluiten.

4.4.3. De Raad volgt de AG ook in zijn conclusie dat uit de aard van het voor de (overeenkomstige) toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb geldende criterium voortvloeit dat een oppervlakkige inhoudelijke beoordeling of een summier onderzoek voldoende moet zijn om tot onmiskenbare onjuistheid van het oorspronkelijke boetebesluit te concluderen en daarmee tot evidente onredelijkheid van het vasthouden aan het oorspronkelijke boetebesluit. Het is aan de verzoeker om dit aannemelijk te maken. In navolging van de conclusie van de AG geldt dat bij die beoordeling verschillende aspecten en criteria een rol kunnen spelen, zoals de uitdrukkelijke erkenning door het bestuursorgaan van de onjuistheid van de eerdere besluitvorming.

4.4.4. In het voorliggende geval heeft het Uvw uitdrukkelijk erkend dat het boetebesluit van 26 juni 2018 onjuist is, omdat de boete te hoog is vastgesteld in verhouding tot de draagkracht van appellant. Daarnaast heeft het Uvw erkend dat de gegevens over de gezondheidssituatie en de persoonlijke situatie van appellant, als deze wel bij de primaire besluitvorming bekend waren geweest, waarschijnlijk tot een ander besluit zouden hebben geleid. Het verzoek van appellant om terug te komen van het boetebesluit had volgens het Uvw daarom niet mogen worden afgewezen. Om deze reden is het boetebesluit van 26 juni 2018 onmiskenbaar onjuist en is de weigering van het Uvw om het boetebesluit te herzien evident onredelijk. Een verdere bespreking aan de hand van door de AG genoemde criteria (zie onder 1.14 tot en met 1.18 van de conclusie) blijft daarom in deze zaak achterwege. Wat appellant voor het overige heeft aangevoerd, behoeft daarom ook geen bespreking.

4.5.1. Uit 4.4.4 volgt dat het hoger beroep slaagt en de aangevallen uitspraak zal worden vernietigd. De Raad zal het beroep van appellant tegen het bestreden besluit van 2 augustus 2019 gegrond verklaren en dit

besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb vernietigen voor zover het betreft de weigering van het Uvw om het boetebesluit van 26 juni 2018, waarbij een boete van € 3.571,03 is opgelegd, te

herzien. De Raad zal zelf in de zaak voorzien door het besluit van 4 maart 2019 in zoverre te herroepen en het besluit van 26 juni 2018 als volgt te herzien. (....)”

5. Bekendmaking LOB aan niet-overtreder. Bekendmaking in orde, maar toch zou kunnen worden geoordeeld dat besluit onrechtmatig was, omdat bedrijf ten onrechte is aangeschreven als overtreder.

[ABRvS 19 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2779](#)

Dat het overtreederschap niet hoeft te worden bewezen, laat onverlet dat een aangeschrevene kan opkomen tegen een (onterechte) aanschrijving als overtreder. Als bedrijf wel rechthebbende zou zijn als bedoeld in artikel 5:24 lid 3 Awb dan doet dat niet af aan bedoelde onrechtmatigheid van het besluit.

“4.2. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de rechtbank in overweging 11 van haar uitspraak met juistheid overwogen waarom Allsafe 1 niet als overtreder kan worden aangemerkt. Dat Allsafe 1 wel gehoor heeft gegeven aan de last, maakt niet dat zij alleen al daarom toch als overtreder kan worden aangemerkt. Verder heeft de rechtbank terecht overwogen dat het voor de hand had gelegen dat Allsafe 1 het college er in bezwaar op had kunnen wijzen dat zij geen overtreder is. Maar de rechtbank heeft daarbij terecht geoordeeld dat dit het college niet van de verplichting ontslaat om zelf vast te stellen wie als overtreder moet worden aangemerkt. In het kader van een volledige heroverweging in bezwaar had het college, bijvoorbeeld aan de hand van de gegevens in de bouwregistratie of uittreksels van de Kamer van Koophandel, moeten onderzoeken of Allsafe 1 terecht als overtreder was aangemerkt. Zo niet, dan had het college een ander als overtreder van het te handhaven voorschrift met de daaraan verbonden consequenties moeten aanwijzen en een besluit ten aanzien van die overtreder

moeten nemen. De rechtbank komt terecht tot de conclusie dat het voor rekening van het college komt dat het dat niet heeft gedaan.

Het college kan verder niet worden gevolgd in zijn betoog dat ook als Allsafe 1 geen overtreder is, de last onder bestuursdwang terecht is opgelegd, omdat bij het opleggen van een last onder bestuursdwang het overtreederschap niet hoeft te worden aangetoond, maar alleen bij het besluiten om de kosten te verhalen. Als Allsafe 1 niet als overtreder, maar wel als “rechthebbende op het gebruik van de zaak waarop de last betrekking heeft” als bedoeld in artikel 5:24, derde lid, van de Awb, kan worden aangemerkt, dan doet zich het volgende voor. In dat geval is de bekendmaking als bedoeld in dit artikellid weliswaar in orde, maar dan zou toch kunnen worden geoordeeld dat het besluit onrechtmatig was, omdat Allsafe 1 ten onrechte is aangeschreven als overtreder. Dat het overtreederschap niet hoeft te worden bewezen, laat onverlet dat een aangeschrevene kan opkomen tegen een (onterechte)

aanschrijving als overtreder. Als Allsafe 1 wel rechthebbende zou zijn als bedoeld in artikel 5:24, derde lid, van de Awb, dan doet dat niet af aan de hiervoor bedoelde onrechtmatigheid van het besluit. Voor de volledigheid merkt de Afdeling op dat Allsafe 1 ook geen “rechthebbende op het gebruik van de zaak

waarop de last betrekking heeft” is als is bedoeld in artikel 5:24, derde lid, van de Awb. Zij was tijdens de bouw en op het moment van het nemen van het primaire besluit geen eigenaresse, huurster, exploitante of anderszins gebruiker van de opslagruimtes.”

6. 13b Opiumwet. Aanwezigheid lachgasflessen. Sluiting horeca-inrichting. Intrekking exploitatie-, Alcoholwet- en aanwezigheidsvergunning.

Rb Den Haag 19 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:11154

Sluiting op grond van artikel 13b van de Opiumwet noodzakelijk en niet onevenwichtig in verband met het aantreffen van lachgasflessen in de opslagruimten van de horeca-inrichting die niet voor bezoekers toegankelijk waren. Ook is de burgemeester bevoegd om de exploitatie-, Alcoholwet- en aanwezigheidsvergunning in te trekken.

“ De voorzieningenrechter overweegt dat het bezit van lachgasflessen een sterke aanwijzing is dat het lachgas niet is bestemd voor ander dan recreatief gebruik als roesmiddel⁴. Dit is ook niet gesteld. Nu reeds op 6 mei 2023 is geconstateerd dat meerdere lachgasflessen nog koud waren en sprake was van ijsvorming en condens, wat duidt op recent gebruik, en op 26 mei 2023 lachgasflessen met vulling zijn aangetroffen, heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat sprake is van overtreding van artikel 3 van de Ow. Daarbij heeft verweerder waarde mogen hechten aan het feit dat verzoekster wisselende verklaringen heeft gegeven op 6 mei 2023 en daarna. Haar eerste verklaring dat de lachgasflessen er al lagen duidt er reeds op dat zij ervan wist. Aan deze verklaring wordt meer betekenis gehecht dan aan haar latere andersluidende verklaringen. Dat de lachgasflessen niet het eigendom van verzoekster zouden zijn, maakt dit niet anders nu het aanwezig hebben van het middel reeds een overtreding van artikel 3 van de Ow oplevert. Gelet op de aangetroffen aanzienlijke hoeveelheid lachgasflessen, waarvan sommige recent

gebruikt en ook gevuld, en de ernstige verstoring van de openbare orde die dit met zich brengt, heeft verweerder zich bevoegd mogen achten om artikel 13b, eerste lid, van de Ow toe te passen.

2.4. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder de sluiting redelijkerwijs noodzakelijk en de sluitingsduur van drie maanden niet onevenwichtig heeft kunnen achten. Er valt verzoekster een verwijt te maken, omdat de lachgasflessen zijn aangetroffen in opslagruimten in de horeca-inrichting die niet voor bezoekers toegankelijk waren. Ook het wisselend verklaren door verzoekster draagt niet bij aan de aannemelijkheid van haar stelling dat niet zij, maar de exploitant van [bedrijfsnaam 2], erbij betrokken was. Het is voldoende aannemelijk dat verzoekster zelf betrokken is bij hetgeen is aangetroffen.

2.5. Nu aannemelijk is dat verzoekster als ondernemer zelf is betrokken bij hetgeen is aangetroffen, waarbij sprake is van verstoring van de openbare orde en waardoor verweerder geen vertrouwen meer in haar

als ondernemer heeft, heeft verweerder zich bevoegd mogen achten om de exploitatievergunning in te trekken. Dezelfde feiten wettigen voorts de vrees dat het van kracht blijven van de Alcoholwetvergunning gevaar zal opleveren voor de openbare orde, op grond waarvan verweerder gehouden is om die vergunning in te trekken. Tenslotte was verweerder gehouden om, nu voor de inrichting niet de vergunning van kracht is die ingevolge de voor die inrichting geldige

bepaling is vereist, de aanwezigheidsvergunning in te trekken.

3. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter zal het bezwaar van verzoekster waarschijnlijk niet leiden tot een andersluidend besluit. Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen wordt daarom afgewezen.”

7. Wet Bibob. Vermelden civielrechtelijke veroordeling op grond van bestuurdersaansprakelijkheid in Bibob-vragenformulier.

*Gerechtshof Hof Arnhem-Leeuwarden 18 juli 2023,
[ECLI:NL:GHARL:2023:6140](#) en [ECLI:NL:GHARL:2023:6141](#)*

Een civielrechtelijke veroordeling op grond van bestuurdersaansprakelijkheid van (indirect) aandeelhouder/bestuurder van inschrijver hoeft niet te worden gemeld in het Bibob-formulier betreffende overheidsopdrachten (onder vraag 4J en 5D).

(de hieronder geciteerde overwegingen volgt alleen uit het arrest ECLI:NL:GHARL:2023:6141, zie voor het arrest ECLI:NL:GHARL:2023:6140 r.o. 4.10 e.v.)

“5.10 Het hof is voorlopig van oordeel dat Willemsen-de Koning ten onrechte van verdere deelname aan de aanbesteding is uitgesloten. Daarvoor geldt het volgende. Om te kunnen beoordelen of Willemsen-de Koning zich in ernstige mate schuldig heeft gemaakt aan (het geven van) valse verklaringen door op het Bibob-formulier vraag 4J en 5D niet, of onvolledig te beantwoorden, zoals Witteveen, Baan en Brookhuis aan hun vorderingen/stellingen ten grondslag hebben gelegd, moet worden onderzocht welke verklaringen zij heeft afgelegd en hoe die verklaringen, in het licht van de bewoordingen van de aanbestedingsstukken als geheel, moeten worden uitgelegd. Nu het hier immers om een uitleg gaat die mede de positie van derden, zoals andere (potentiële) inschrijvers op deze aanbesteding beïnvloedt, moet een uitleg naar objectieve maatstaven worden gegeven, waarbij in beginsel de bewoordingen van die bepalingen, gelezen in het licht van de gehele tekst van

de aanbestedingsstukken, van doorslaggevende betekenis zijn, zodat het niet aankomt op de bedoelingen van de aanbestedende dienst maar op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin de aanbestedingsstukken zijn gesteld. Dit sluit ook aan bij het transparantiebeginsel dat impliceert dat alle voorwaarden en modaliteiten van de gunningsprocedure in het aanbestedingsbericht of in het bestek worden geformuleerd op een duidelijke, precieze en ondubbelzinnige wijze opdat alle behoorlijk geïnformeerde en normaal oplettende inschrijvers de juiste draagwijdte kunnen begrijpen en zij deze op dezelfde manier interpreteren.

5.11 In dat licht heeft Willemsen-de Koning de vragen 4J en 5D kunnen beantwoorden met een verwijzing naar de relatie met de eigen verklaring zoals door haar afgelegd in het bij deze aanbesteding behorende UEA. Zij was niet gehouden de vragen 4J en 5D inhoudelijk te beantwoorden. Dat vloeit voort uit het bepaalde in artikel 2:85 lid 2 Aw 2012, dat in dit geval moet worden gelezen in samenhang met de AL, het bij deze aanbesteding behorende UEA en de Instruc-

tie op het Bibob-formulier.

Daarvoor is van belang dat in het UEA onder IIIA wordt gevraagd naar strafrechtelijke veroordelingen van de inschrijver/ondernemer (in dit geval Willemsen-de Koning) maar ook naar de strafrechtelijke veroordelingen van personen die lid zijn van het bestuurs-, leidinggevend of toezichthoudend orgaan van de onderneming of daarin vertegenwoordigings-, beslissings- of controlebevoegdheid hebben. Nu Willemsen-de Koning deze vragen in het UEA als onderdeel van haar inschrijving op deze aanbesteding heeft beantwoord, kon zij gezien de tekst van de Instructie op het Bibob-formulier volstaan met bij de vragen 4J en 5D te verwijzen naar die in het UEA al beantwoorde vragen. Daaraan doet niet af dat in het UEA naar onherroepelijke strafrechtelijke veroordelingen wordt gevraagd en in het Bibob-formulier naar een veroordeling, schikking (transactie) of anderszins naar het zijn aangemerkt als verdachte. Daartussen bestaat inderdaad een verschil, zoals Brookhuis en Baan aanvoeren, maar dat onderscheid wordt noch in artikel 2:85, lid 2 Aw 2012, noch in de genoemde Instructie op het Bibob-formulier gemaakt. Het gaat naar het voorlopig oordeel van het hof in het kader van het transparantiebeginsel te ver om van Willemsen-de Koning te vergen dat zij in het licht van de Instructie op het Bibob-formulier dat de vragen 4J en 5D ook (deels) kunnen worden gesteld in de eigen verklaring en dan uit de vragenlijst dienen te worden verwijderd, heeft moeten begrijpen dat zij vanwege dat verschil de vragen 4J en 5D in dit geval toch inhoudelijk moest beantwoorden. Zij had immers via het UEA vragen naar strafrechtelijke veroordelingen en daarmee de vragen 4J en 5D deels al beantwoord.

Dat er tussen de vragen in het UEA en het

Bibob-formulier op dit onderdeel ook een verschil zou bestaan tussen de (rechts) personen op wie de vragen zien, zoals Baan en Brookhuis betogen, is onvoldoende aannemelijk geworden. Zowel in het UEA als in het Bibob-formulier (bij de vragen 4J en 5D) wordt immers niet alleen gevraagd naar de ondernemer/inschrijver zelf, maar ook naar die personen die in de onderneming/ bij de inschrijver een bestuurs-, leidinggevende, of toezichthoudende functie hebben of daarin een vertegenwoordigings-, beslissings- of controlebevoegdheid hebben (hoofdstuk III UEA) of daarin de uiteindelijke zeggenschap hebben (vraag 4J en 5D). Dat onder het Bibob-formulier het handelen van [naam1] als indirect bestuurder en aandeelhouder als Ultimate Beneficial Owner (UBO) van Willemsen-de Koning wel en onder het UEA niet relevant zou zijn, is daarmee onvoldoende aannemelijk geworden. Wellicht ten overvloede merkt het hof op dat de grondslag van de vorderingen van Witteveen, Baan en Brookhuis op dit punt (alleen) zien op het (niet, althans niet juist invullen van de vragen 4D en 5J van het) Bibob-formulier en niet op de wijze waarop Willemsen-de Koning de vragen in het UEA heeft beantwoord.

5.12 Ook als ervan uit zou worden gegaan dat Willemsen-de Koning wel verplicht zou zijn geweest de vragen 4J en 5D van het Bibob-formulier inhoudelijk te beantwoorden, geldt dat het niet vermelden van het vonnis van de rechtbank Rotterdam van 4 mei 2022, waarbij [naam1] op grond van bestuurdersaansprakelijkheid tot schadevergoeding is veroordeeld, naar het voorlopig oordeel van het hof niet tot uitsluiting van Willemsen-de Koning had kunnen leiden.

De vragen 4J en 5D staan onder het kopje Strafrechtelijk en bestuursrechtelijk optre-

den en in de vraagstelling worden naast het woord veroordeling, ook de woorden: transactie aangegaan met het Openbaar Ministerie en verdachte gebruikt.

Als die vragen door de winnend inschrijver met ja worden beantwoord, wordt in het stuk daaronder vervolgens expliciet gevraagd in welk(e) jaar/jaren de verdachte strafbare feiten heeft gepleegd.

Daaruit volgt dat Willemsen-de Koning als behoorlijk geïnformeerde en normaal opletende inschrijver niet had hoeven begrijpen dat zij in het antwoord op deze vragen ook de civielrechtelijke veroordeling van [naam1] had moeten noemen. Dat wordt niet anders doordat in de Leidraad voor de gevaarsbeoordeling op grond van de Wet Bibob (productie 9 bij inleidende dagvaarding) wordt beschreven dat op grond van de Wet Bibob onder “strafbare feiten” ook overtredingen waarvoor een bestuurlijke (inclusief fiscale) boete kan worden opgelegd, vallen. Het vonnis van 4 mei 2022 van de rechtbank Rotterdam behelst immers geen veroordeling (of aanwijzingen voor het opleggen) van een bestuurlijke of fiscale boete.

5.13 Dat zou wellicht anders kunnen zijn, zoals Witteveen, Baan en Brookhuis hebben betoogd, in het kader van de facultatieve uitsluitingsgrond “ernstige beroepsfout” van artikel 2.87 lid 1 sub c Aw 2012, maar voor het hanteren van deze facultatieve uitsluitings-

grond hebben de Gemeenten uitdrukkelijk niet gekozen, zodat het hof aan een nadere beoordeling van die stelling bij gebrek aan relevantie voor zijn beslissing niet toekomt.

5.14 Dat, zoals Brookhuis en Baan hebben betoogd, van de winnende inschrijver na voorlopige gunning qua (controle van) zijn of haar integriteit iets “extra’s” aan informatie wordt verlangd, is juist. Evenals hun stelling dat Willemsen-de Koning in dit geval ook bij inschrijving op grond van de AL en de overige aanbestedingsstukken al wist dat de Bibob-toets na voorlopige gunning plaatsvindt. Dit leidt echter niet tot een ander (voorlopig) oordeel. Deze nadere integriteitstoets beperkt zich immers eerst tot de in het Bibob-formulier (in vraag 4J en 5D) gevraagde informatie, waarvan hiervoor al is geoordeeld hoe die zich verhoudt tot de in het UEA afgelegde verklaringen. In ieder geval gaat deze “extra” integriteitstoets in het licht van de aanbestedingsstukken niet zover dat daarmee een nieuwe uitsluitingsgrond wordt gecreëerd of dat op Willemsen-de Koning als winnend inschrijver de plicht zou rusten meer informatie over haar bedrijf en (indirect) bestuurders/aandeelhouders te geven dan in (deze vragen op) het Bibob-formulier wordt gevraagd. Dat stuit af op het transparantiebeginsel en de uitleg die hierboven aan deze aanbestedingsstukken is gegeven.”

8. 13b Opiumwet. Verwijtbaarheid; controleverplichting eigenaar/verhuur pand op drugshandel-/attributen.

[ABRvS 19 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2774](#)

Feit dat [appellant] niet betrokken is geweest bij de hennepkwekerij en de aangetroffen hennep, betekent niet dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt. [appellant] kende de huurders bij het aangaan van de huurovereenkomst niet. Gelet op de verklaring van Budget House, had [appellant] moeten controleren of de huurders voldoende inkomsten hadden om de huur te kunnen voldoen. Ook is van belang dat [appellant] op het moment dat hij de hennepkwekerij heeft aangetroffen in de woning, niet meteen de politie hierover heeft ingelicht.

“4.2. Ten aanzien van de mate van verwijtbaarheid heeft de Afdeling eerder overwogen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 22 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1139), dat het ontbreken van iedere betrokkenheid bij de overtreding afzonderlijk of tezamen met andere omstandigheden met zich kan brengen dat de burgemeester redelijkerwijs niet van zijn bevoegdheid gebruik heeft kunnen maken. Zo kan de betrokkene bijvoorbeeld geen verwijt van de overtreding worden gemaakt, als hij niet op de hoogte was en evenmin redelijkerwijs op de hoogte kon zijn van de aanwezigheid van de aangetroffen drugs in zijn woning. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 27 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2116. Zoals de Afdeling onder meer in de uitspraak van 24 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2443, heeft overwogen wordt van degene die een woning verhuurt verwacht dat hij zich tot op zekere hoogte informeert over het gebruik dat van het pand wordt gemaakt. De rechtspraak daarover betekent dat verhuurders concreet toezicht moeten houden op het gebruik van een pand dat zij verhuren. Zoals de Afdeling

in de uitspraak van 17 juli 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2462, heeft overwogen is het niet genoeg als zij het pand alleen maar bezoeken. Zij moeten ook controles uitvoeren die zijn gericht op het gebruik van het pand.

4.3. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het feit dat vaststaat dat [appellant] niet betrokken is geweest bij de hennepkwekerij en de aangetroffen hennep, niet betekent dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt. De rechtbank heeft met juistheid van belang geacht dat [appellant] de huurders bij het aangaan van de huurovereenkomst niet kende. Gelet op de verklaring van Budget House, waaraan door de politie in de reactie van 5 maart 2021 is gerefereerd, had [appellant] in dit geval moeten controleren of de huurders voldoende inkomsten hadden om de huur te kunnen voldoen. [appellant] betwist dat hij de bijlagen bij de huurovereenkomst van Budget Housing heeft ontvangen. Wat daar ook van zij, het staat vast dat [appellant] de overeenkomst heeft getekend. Voor zover de bijlagen niet aan hem zijn toegezonden, had hij daar

inzage in moeten vragen. Het is vaste rechtspraak dat van een eigenaar van een woning mag worden verwacht dat hij zich tot op zekere hoogte informeert over het gebruik dat van het door hem verhuurde pand wordt gemaakt. Onder de hiervoor geschetste omstandigheden was het aan [appellant] als eigenaar om het gebruik van de woning te controleren en mocht hij er in dit geval niet mee volstaan alles over te laten aan Budget House.

Ook is van belang dat [appellant] op het moment dat hij de hennepkwekerij heeft aangetroffen in de woning, niet meteen de politie hierover heeft ingelicht. De rechtbank heeft terecht overwogen dat [appellant] ook hier als eigenaar van de woning niet de volledige verantwoordelijkheid bij Budget

House kan leggen.

4.4. Dat [appellant] als gevolg van de sluiting financiële schade heeft opgelopen, omdat hij zijn woning voor de duur van vier maanden niet kon verhuren, heeft niet tot gevolg dat de sluiting onevenredig was. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 24 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:390, heeft overwogen, leidt het mislopen van huurinkomsten op zichzelf niet tot onevenredigheid. Dat [appellant] schade heeft opgelopen aan het pand, is voor de evenredigheidsbeoordeling niet relevant, nu de schade niet het gevolg is van de sluiting.

4.5. De rechtbank heeft gezien het vorenstaande terecht geoordeeld dat de sluiting evenredig was. Het betoog slaagt niet.”

9. Clustering overtredingen. Onvoldoende samenhang.

ABRvS 16 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3140

Eén dwangsom koppelen aan meerdere overtredingen toegestaan. In dit geval onvoldoende samenhang voor clustering.

“Een dwangsom voor meerdere overtredingen

10. [appellant] betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college ten onrechte per categorie van overtredingen een dwangsom heeft opgelegd. Het college had volgens [appellant] per bouwwerk een aparte dwangsom moeten verbinden aan de opgelegde lasten. Indien [appellant] alle in de categorieën A en B genoemde bouwwerken zou verwijderen, behalve een enkel bouwwerk, en dus vrijwel geheel aan de lasten zou hebben voldaan, dan zou [appellant] namelijk alsnog de gehele dwangsom verbeuren. (...)

10.2. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college in de besluitvorming onvoldoende heeft onderbouwd hoe de clustering van overtredingen voor de in de categorieën A en B genoemde bouwwerken per categorie tot stand is gekomen. Daarbij betreft de Afdeling dat het college de samenhang tussen de verschillende overtredingen die per categorie van bouwwerken zijn opgenomen en het voldoen aan de last onvoldoende concreet heeft onderbouwd. De enkele verwijzing van het college naar het al dan niet (onder voorwaarden)

bestaan van de mogelijkheid om de geconstateerde overtredingen te legaliseren als reden om verschillende overtredingen in een categorie van bouwwerken onder te brengen is daarvoor onvoldoende. Niet is gebleken van een zodanige ruimtelijke of andere samenhang tussen de in de categorieën A en B genoemde bouwwerken, dat voor deze gezamenlijk een bedrag kan worden opgenomen tot betaling van een geldsom indien de last voor de desbetreffende categorie van bouwwerken niet of niet tijdig wordt uitgevoerd. Ook anderszins is de Afdeling niet gebleken van een voldoende onderbouwing van de clustering van overtredingen, waarvoor een dwangsom wordt opgelegd of een samenhang van de overtredingen per categorie van bouwwerken. Gedacht kan dan worden aan een relatie met de feiten waardoor de overtredingen volgens het college zijn ontstaan of de activiteiten die volgens het college nodig zijn om de geconstateerde overtredingen te beëindigen. Dit betekent dat het college in dit geval niet kon volstaan met het verbinden van een dwangsom aan een categorie van overtredingen. Het besluit van 14 januari 2020, waarbij het besluit van 3 juli 2019 is gehandhaafd, is alleen al daarom in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet zorgvuldig voorbereid.”

10. Mede-eigenaar aangrenzend perceel belanghebbend, ondanks 10 km afstand tot woning.

[ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3294](#)

Hoewel mede-eigenaar op 10 km afstand van het perceel woont, heeft hij als mede-eigenaar van het aangrenzende perceel een rechtstreeks betrokken belang in de zin van artikel 1:2 lid 1 Awb bij de handhaving tegen appellante.

“6.2. Zoals de Afdeling heeft overwogen onder 6.2 van haar uitspraak van 2 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:641, is [partij] door overdracht onder algemene titel, namelijk door erfopvolging, mede-eigenaar geworden van een perceel dat grenst aan het perceel van [appellante]. Hoewel [partij] op 10 km afstand van het perceel woont, heeft hij als mede-eigenaar van het aangrenzende perceel een rechtstreeks betrokken belang in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb bij de handhaving tegen [appellante]. De rechtbank heeft [partij] daarom terecht op grond van artikel 8:26, eerste lid, van de Awb als partij aan het geding laten deelnemen.

Voor zover [appellante] aanvoert dat [partij] geen bezwaar heeft gemaakt tegen de lasten onder dwangsom en geen beroep heeft ingesteld tegen het besluit op bezwaar, leidt dat niet tot een ander oordeel. [partij] heeft een aan [appellante] tegengesteld belang. Hij was het eens met de lasten onder dwangsom en het besluit op bezwaar. Hij hoefde daarom geen rechtsmiddelen in te stellen om als partij deel te mogen nemen aan de procedure.

Het betoog faalt.”

11. 13b Opiumwet. Sluiting stashlocatie coffeeshop. Geen uitzondering sluitingsbevoegdheid vanwege achterdeurproblematiek.

ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3293

Artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet kent geen uitzondering voor het aanhouden van een handelsvoorraad softdrugs voor een coffeeshop. Dat sommige strafrechters geen straf opleggen voor extern aangehouden handelsvoorraden voor coffeeshops, laat onverlet dat het aanhouden van dergelijke voorraden niet is toegestaan en dat de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet bevoegd is dergelijke illegale situaties te herstellen. De bestuursrechtelijke herstelbevoegdheid kan niet op één lijn worden gesteld met, en staat los van, de bevoegdheid van het OM om een verdachte strafrechtelijk te vervolgen, dan wel de bevoegdheid van de strafrechter om een verdachte, na een bewezenverklaring, een straf op te leggen.

“Was de burgemeester bevoegd om de woning te sluiten?”

4. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de burgemeester bevoegd was om op grond van artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Opiumwet de woning te sluiten. Daartoe voert hij aan dat hij door de strafrechter is vrijgesproken en dat die vrijspraak aansluit bij zijn betoog dat niet is vast komen te staan dat in de woning middelen uit lijst I of lijst II van de Opiumwet zijn aangetroffen. De aangetroffen middelen kunnen volgens hem niet gekwalificeerd worden als verboden middelen, omdat zij uitsluitend CBD-houdende materialen voor medicinaal gebruik en vezelhennep betreffen en niet THC-houdende hennep. Verder voert [appellant] aan dat voor de bepaling van de hoeveelheid middelen niet van de rapportages van 20 februari 2020 en 2 maart 2020 kan worden

uitgegaan vanwege het grote verschil tussen het bruto en netto gewicht van de aangetroffen softdrugs. Hij stelt dat die hoeveelheden onjuist zijn vastgesteld. Voorts gaat het hier om het aanhouden van een externe afroepbare handelsvoorraad ten behoeve van een coffeeshop, wat door strafrechters niet wordt bestraft in verband met de ‘achterdeurproblematiek’. [appellant] verwijst daarbij naar het vonnis van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 10 februari 2020, ECLI:NL:RBZWB:2020:546 en het arrest van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 12 november 2015, ECLI:NL:GHSHE:2015:4514. Er is dan ook geen sprake van een strafbare gedraging in de zin van de artikelen 2 of 3 van de Opiumwet, zodat de burgemeester niet bevoegd was de woning te sluiten, aldus [appellant].

4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 6 juli

2022, ECLI:NL:RVS:2022:1916, is artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Opiumwet naar zijn tekst niet van toepassing bij de enkele aanwezigheid van drugs in een pand. Gezien de woorden “daartoe aanwezig” moeten de drugs met een bepaalde bestemming aanwezig zijn, dat wil zeggen voor verkoop, aflevering of verstrekking. Als uitgangspunt wordt aanvaard dat bij aanwezigheid van meer dan 5 gram softdrugs de aangetroffen hoeveelheid softdrugs in beginsel (mede) bestemd wordt geacht voor de verkoop, aflevering of verstrekking. Het ligt in dat geval op de weg van [appellant] om het tegendeel aannemelijk te maken. Als het tegendeel niet aannemelijk wordt gemaakt, dan is de burgemeester ingevolge artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Opiumwet bevoegd om voor het pand een last onder bestuursdwang op te leggen. Uit de rapportage van 2 maart 2020 blijkt dat het geschatte nettogewicht van de aangetroffen softdrugs in de woning 18.577,60 gram bedraagt. Dit is een zeer forse overschrijding van de toegestane 5 gram softdrugs, zodat een handelshoeveelheid kan worden aangenomen. In de rapportage van 20 februari 2020 is uitgegaan van het brutogewicht aan aangetroffen softdrugs en in de rapportage van 20 maart 2020 van het geschatte nettogewicht, omdat de softdrugs waren verwerkt in zogenaamde ‘edibles’. In de rapportage van 2 maart 2020 is per aangetroffen categorie uiteengezet wat het bruto- en nettogewicht is. Er is geen aanleiding om aan te nemen dat deze berekeningen onjuist zijn. Verder kent de Opiumwet

geen onderscheid tussen producten met of zonder THC, zodat het vaststaat dat het gaat om verboden middelen.

Artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet kent geen uitzondering voor het aanhouden van een handelsvoorraad softdrugs voor een coffeeshop. Het feit dat sommige strafrechters op grond van artikel 9a van het Wetboek van Strafrecht geen straf opleggen voor extern aangehouden handelsvoorraden softdrugs voor coffeeshops, laat onverlet dat het aanhouden van dergelijke voorraden niet is toegestaan en dat de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet bevoegd is dergelijke illegale situaties te herstellen. Deze bestuursrechtelijke bevoegdheid tot herstel van een illegale situatie kan niet op één lijn worden gesteld met, en staat los van, de bevoegdheid van het openbaar ministerie om een verdachte strafrechtelijk te vervolgen, dan wel de bevoegdheid van de strafrechter om een verdachte, na een bewezenverklaring, al dan niet een straf op te leggen. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2614, onder 6.2. In de woning is een handelshoeveelheid drugs aangetroffen die toebehoort aan [appellant] als huurder van de woning en exploitant van de ondergelegen coffeeshop. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Opiumwet bevoegd was om de woning te sluiten.

Het betoog slaagt niet.”

12. Wet tijdelijk huisverbod. Huisverbod vanwege ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van partner en minderjarige kinderen. Toetsingskader rechter en eisen huisverbod.

[ABRvS 30 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3322](#)

Geldt huisverbod nog op de dag waarop de rechter uitspraak doet, moet de rechter bezien of zich na de oplegging van het huisverbod feiten of omstandigheden hebben voorgedaan waaruit blijkt dat de dreiging van gevaar of het vermoeden daarvan zich ten tijde van de beoordeling niet langer voordoet, zodat het niet gerechtvaardigd is het huisverbod te laten voortduren. De rechter moet, in het bijzonder gedurende de eerste tien dagen dat het huisverbod geldt, terughoudend zijn met het aanwenden van zijn bevoegdheid om dat verbod op te heffen. De periode van tien dagen dient ertoe om (i) de veiligheid van andere personen waarmee de uithuisgeplaatste het huishouden deelt te beschermen (ii) hulpverlening de mogelijkheid te bieden om contact op te nemen met het slachtoffer en de uithuisgeplaatste om te bekijken of hulpverlening een bijdrage kan leveren aan beëindiging van het huiselijk geweld en (iii) de situatie goed te kunnen inschatten om toekomstig geweld te kunnen voorkomen.

“5. Niet in geschil is de vraag of het huisverbod terecht is opgelegd. Het gaat in dit hoger beroep alleen om de vraag of de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het huisverbod ten tijde van de zitting bij de rechtbank nog niet kon worden opgeheven.

5.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (in bijvoorbeeld de uitspraak van 3 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2213) volgt uit artikel 6, tweede lid, van de Wth dat de rechter, als het huisverbod nog geldt op de dag waarop hij uitspraak doet, moet bezien of zich na de oplegging van het huisverbod feiten of omstandigheden hebben voorgedaan waaruit blijkt dat de dreiging van gevaar of het vermoeden daarvan zich ten tijde van de beoordeling door de rechter niet langer voordoet, zodat het niet gerechtvaardigd is het huisverbod te laten voortduren.

De rechter moet, in het bijzonder gedurende de eerste tien dagen dat het huisverbod geldt, terughoudend zijn met het aanwenden van zijn bevoegdheid om dat verbod op te heffen. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 2 van de Wth volgt dat de periode van tien dagen ertoe dient om de veiligheid van andere personen waarmee de uithuisgeplaatste het huishouden deelt te beschermen. Daarnaast biedt deze periode de hulpverlening de mogelijkheid om contact op te nemen met het slachtoffer en de uithuisgeplaatste om te bekijken of hulpverlening een bijdrage kan leveren aan beëindiging van het huiselijk geweld. Gelet hierop moet de burgemeester gedurende de periode van tien dagen, die het huisverbod in beginsel duurt, de gelegenheid krijgen om

de noodzakelijke hulpverlening op te starten en kunnen alleen bijzondere feiten of omstandigheden rechtvaardigen dat de rechter het huisverbod opheft voordat deze periode is verstreken.

5.2. De gronden die [appellant] in hoger beroep heeft aangevoerd over het opheffen van het huisverbod vanaf de zitting bij de rechtbank op 10 december 2021 zijn zo goed als een herhaling van wat hij in beroep hierover heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op die gronden ingegaan. [appellant] heeft geen redenen aangevoerd waarom de gemotiveerde beoordeling van die gronden in de uitspraak van de rechtbank onjuist of onvolledig zou zijn. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de onder 2, achtste alinea, opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd.

5.3. Daaraan wordt nog toegevoegd dat, zoals volgt uit overweging 5.1., een huisverbod niet alleen als doel heeft om acuut gevaar weg te nemen, maar ook om hulpverlening te bieden en de situatie goed te kunnen inschatten om toekomstig geweld te kunnen voorkomen. Verder is van belang dat de Afdeling de uitspraak beoordeelt op

basis van de feiten die de rechtbank op dat moment kende. Die waren dat [appellant] aangaf alle hulp te aanvaarden en dat hij op eigen initiatief naar de huisarts was gegaan voor hulp, maar ook dat volgens het advies van de betrokken hulpverlening belangrijk was dat het eerste contact tussen [appellant] en zoon [kind 1] onder begeleiding zou plaatsvinden omdat de kinderen getuige zijn geweest van de traumatische gebeurtenis die aanleiding was voor het opleggen van het huisverbod. De rechtbank mocht uitgaan van de verklaring van de burgemeester dat dit eerste contactmoment niet voor maandag 13 december 2021 zou kunnen plaatsvinden. In de omstandigheid dat zoals achteraf is gebleken het eerste contactmoment tussen [appellant] en zoon [kind 1] uiteindelijk helaas niet onder begeleiding heeft kunnen plaatsvinden, ziet de Afdeling geen aanknopingspunten die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van de uitspraak van de rechtbank. Dit komt omdat op dat moment de rechtbank er op basis van de haar toen bekende informatie van uit mocht gaan dat deze begeleiding nodig was en zou worden geregeld.

Het betoog van [appellant] slaagt niet.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

Chantal van Mil
024 - 382 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

PLATFORMLEDEN KRIJGEN EXCLUSIEVE TOEGANG TOT:

Vier keer per jaar webinar 'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'

Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om vooraf casussen in te brengen en tijdens het webinar vragen te stellen.

Een jaarlijkse fysieke bijeenkomst

Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegesplitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.

De besloten LinkedIn groep

Via een besloten groep houdt Chantal je **wekelijks** op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

Nieuwe publicaties & blogs

Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.

Een maandelijkse nieuwsbrief

Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken en tips voor de praktijk.

MEER INFORMATIE OF DIRECT AANMELDEN?
PLATFORMHANDHAVINGENTOEZICHT@HEKKELMAN.NL